

Hej, napom...

Hej, napom, napocska,
ne bújj el,
ej, vizem, te locska,
ne folyj el;
elborúl kék egem:
fekete,
gurul a szekerem
kereke.
Vizeim itt hagynak
egyedül,
jó vagyok magamnak
cefetül;
hej, napom, ej, magam,
haj, vizem,
se hitem, se szavam,
se szívem,
ami van, nem enyém,
idegen,

megcsúfolt keresztény
viselem,
cipelem azt a fát,
mint ama
hajdani — a halált:
önmaga
gyötrelmét . . . Ó, verem
ajtai!
Meg fogom a fejem
hajtani.
Hej, napom, napocska,
ne bújj el,
ej, vizem, te locska,
ne folyj el;
elborúlt kék egem
fekete,
hova visz szekerem
kereke?

Kőrössy Ibolya: Kendő

